

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

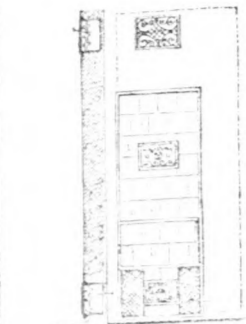
Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj
Négy hetes hirdetés 5 kr.
Nagyobb terjedelmű és hosszabb
hirdetésekre az arányt a leg-
olcsóbb ártól véve számoljuk.
Helyesdíj minden kiadványra
tisztelet 30 kr.
„Nyitár”-ban megjelenő közle-
mény minden péld. sora 30 kr.
Hirdetéseket felvételre a kiadó-
bírálóban, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint ZICHNER-
MAN H. Kősz. Irodájában is.
Név nélkül vagy bérmentés nélkül
kiszáradt közlések nem vétel-
nek figyelembe.
Kéziratok vissza nem
adatok.

Satin merveilleux. Satin
110 per Meter
120 per Meter
G. Henneberg (t. und f. Soffierant)
(1)

BUDAPEST.

kat felhúzó
it
és Brocka-féle töltő és szel-

ezéseit.
ny utóbbiak különösen új építme-
lézést és nélkül, igen szélszerűen

mentve.

BELEGSÉG!

GYÁRA

N MELLETT.

s e kötelességet csakis
sználása által teljesíthetni

észek mellé, gyomor- és
gyengesség ellen, továbbá
schruphulosisok, súlyos
bronchial tartós és idő-

Dr Moser N. J., Bécs
Járásorvos Nagy Mezőes

észetit kísérleti al omásoknál
ak, miután ezek emésztés és
súlyos

mentenek.

tűnő olcsó árban.

ek cipő

OLCSÓBB MINT BÁRHOL.

OTTÓ

arosháza épületében.
szközöltetnek.

san elkészítetnek.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre . . . . . 10 ft.—kr.
Fél évre . . . . . 5 . . . . .
Negyed évre . . . . . 2 . . . . .
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető min-
don közlemény (áras, Vacsoy-
ás földrajzi, a szerkesztésbe
börmentve küldendő.

Előfizetheti helyben
TELEGDI K. LAJOS és IQ.
OSÁTHY KÁROLY könyv-
kereskedésben és a kiadó-
bírálóban KUTASI I. KÖNYV-
nyomdájában és a postahivatalok
utján.

A délszláv Lombard-Velenceze.

(A.) Rudolf trónörökös ott járt, azon a földön, melyet az okkupációnak sokszor megátkozott napjaiban annyi jó magyar vitéz vére öntözött. Akkor sivitő puskagolyók röpkedtek a sárga-fekete zászló felé, most, hogy a trónörökös lépked a hódító zászló nyomában, koszoruk, virágokréták özöng hull alá. A hercegovinai hegyek csupasz bordáiról nem vad harci kiáltások öröletes zenéje verődik vissza: hanem, a mint a tudósításokból olvassuk, határtalan örömjongás. A dühös hercegovicz megszelídült, nem sziklatömböket dobál többé a hegyfokról, hanem a sipkáját hajgálja a levegőbe s alig fér meg a bőrébe a nagy lelkesedéstől.

Mi ugyan nem voltunk szemtanúi annak, hogy a hercegovicz hogy hánytá örömben a cigánykereket a trónörökös kocsija mellett, hanem azért elhiszünk, hogy amerre a magyar király fia megjelent, ott mindama ünneplésekben részesült, a mik egy fényes trón leendő örökösét méltán megilletik. El kellene csapni a bosnyák-hercegovicz minisztert, Kállayt, ha nem tudott volna gondoskodni arról, hogy a királyfi az ő magas rangját megillető dicszszel fogadtassék. A disz megvolt s helyesen volt. E fölött nincs mit disputálni.

Hanem tekintünk el az esemény dekoratív részétől s vegyük azt úgy, mint politikai tény. Mert hogy fontos politikai aktus, az bizonyos: bevezetés egy fordulathoz, mely az okkupált tartományok sorsát monarchiánkhoz való viszonyában véglegesen tisztázza.

Mikor az osztrák-magyar katona bevonult a két tartományba, az a föld, melyre a szeges talpu bakkanas rátoppant, okkupált föld lett, föld, melynek souverain ura a szultán, tényleges birtoklója Ferencz József osztrák császár és magyar király. Ezt a hamis, képtelen jogviszonyt a berlini paróka-kongresszus állapította meg s bizvást lehet mondani, hogy a diplomáciai paróka alul ennél nyakatekertebb planum még nem került elő, pedig onnan már sok esztelenség szállott világra.

Ezt a hazug, természetellenes állapot éveken át fenn kellett tartani. A monarchia úgy volt ezzel a két tartománnyal, mint az egy szerioláh a lopott sipkával: birtokába vette, de csak titokban viselte — éjszakánként. A monarchia sem merete nyilant tisztázni a hódított tartományok jogviszonyát: meghagyta azokat okkupált földeknek.

A királyfi látogatása azonban arra mutat, hogy a törököt okkupált sipka, akárjuk mondani tartományok birtokba vételének formaszertinti szankciójára az időt elérkezettnek hiszik az intéző körök. A királyfi látogatása bejelentése a király megérkezésének: és ha a király ráteszi a lábát a földre s elfogadja lakóinak hódolást, attól fogva nem okkupált, hanem anektált föld az s mint ilyen, bekebelezett része a monarchia egyik felének, Ausztriának vagy Magyarországnak, mert államjogilag vagy egyikhez vagy másikhoz kell azt csatolni. Mely kérdés megoldása még sok főfajást fog okozni a lajhán inneni és tül államférfiaknak.

Akár Magyarországot nyomorítsák meg vele, akár Ausztriát: az az egy bizonyos, hogy ez a két tartomány délszláv Lombard-Velenceze lesz a monarchiának. Forrása sok könyvek, gyászok, elnyelje káprázató összegeknek, nehéz gondja a monarchia sorsát intézőknek s végre egy olyan darab föld, melyről Ausztria-Magyarország ép úgy viszszavonul, mint tette ezt Olaszországban,

hátrahagyva a hantok alatt egész hadseregnek fehérlő csontjait.

Mi csak építjük a vasutvonalakat, csináljuk a jó országot, emeljük az erődöket, kaszárnyákat, állami épületeket: az alatt pedig a mi kedves barátunk és szövetségünk, Szerbia, szép csendesen nézi a mi serény munkálkodásunkat s teljes bizalommal van aziránt, hogy azokat a hasznos és költséges dolgokat majd egykor ő fogja leltározni a maga javára. Montenegró lovagias vladikája is hallgat s sasszemű máris mintegy birtokba vették egy szép darabját az osztrák-magyar kultúra által megmunkált vadországnak.

De ha soha semmiféle gyanus szomszéd nem éhezne is ezt a keservesen szerzett hódítmányt: akkor is azt mondanék, hogy ez a darab délszláv föld nem kell sem testünknek, sem lelkünknek. Van annyi nemzetiségi kérdésünk eddig is, hogy aludni sem tudunk föle. A fajok szenvedélyes versengése állandóan fenyegeti a monarchia két felének belbékéjét. Szerencse, hogy a fenekedő fajok minden szenvedélyességük daczára nem viszik a harcot a végletekig, mert a legdühösebb nációban is van valami a kultúra által érintett népmérséklete- és törvénytisztelőbbé, mely dicséretes tulajdonság nélkülözéseben csak horvát testvéreink tűnnek ki néha-néha. De mi történik akkor, ha a monarchiában lesz bosnyák- és hercegovicz-kérdés is, ha ez a föl- és orr-nyiszáló, barbár nép is belelebegedik a nemzetiségi heccbe. Hiszen ezekhez képest a zagrabi fenegyerekek jól nevelt urak! Ha ezek a fanatikus délszlávok kezdik egyszer emlegetni az ő nemzetiségi jogait, akkor nem utságokban reklamálják azokat, hanem uton, utfélen töltött puskával, éles handszárral. . . . Akkor aztán majd ki lesznek kelve azok a sarkány fogak, a mik az okkupáció idejében vettettek el.

Országgyűlés. A képviselőház tegnap ülésének elején Ernuzt és Horánszky vitát támasztottak, miutna Kemény br. miniszter a pénzügyi bizottságnak tett egyik előterjesztése által a házaszályokat megsértette volna. De maga a miniszter és Rasovszky István föderitven a tenyállást, a ház napirendre tért. Most Istóczy Győző indokolta a tőzde megadóztatásáról szóló és általa beterveztett törvényjavaslatot — antisemiticus modorban és szellemben. Majd utalt arra, hogy Németországban már be van hozva a törzadó, Ausztriában parlamenti bizottság foglalkozik vele, most tehát rajtunk a sor, hogy behozzuk ez adómet, mert hát „nagy defici-tünk mellett nem adhatunk adómentességet senkinek, a törzadónak sem, kik a legkönynyebben fizethetik az adót.” Gr. Szapáry pénzügyminiszter megjegyzi, hogy a tőzde-adónak semmi köze az antisemitismussal, ami pedig magát a törvényjavaslatot illeti, az nem egyéb, mint a német törvény hianys kivonata s ily alakban a tárgyalás alapját alig képezheti. Kéri azt a közgazdasági és pénzügyi bizottságokhoz utasítani. Istóczy még egyszer szolt, mire a ház a javaslatot a mondott bizottságokhoz utasította. Most a feyelemi eljárásról szóló törvényjavaslat került tárgyalásra. La t k ó c z y Imre előadó ajánlotta a fogadásra a javaslatot, mely ellen általánosságban Gy ó r y Elek és Grünwald Béla nyilatkoztak, kiknek aztán Tisza Kálmán felelt. Erre a ház a törvényjavaslatot Győri határozati javaslat ellenében elfogadta részletes tárgyalás alapjául, s elfogadta annak öt első szakaszát is. — Ma folytatja a ház a törvényjavaslat részletes tárgyalását.

A forrongo Balkan. A görög kamara a kormány valamennyi javaslatát elfogadta első olvasásban, köztük a 25 milliónyi kölcsön fölveteléről szóló törvényjavaslat is. A kölcsön fölvetele iránti tárgyalások kedvezően folytak. Hir szerint a hatalmasságok legközelebbi újabb lépéseket szándékoznak tenni, hogy Görögországra pressziót gyakoroljanak. — A porta legutóbbi körjegyzékében, melyet a hatalmasságokhoz fordított, kijelenti, hogy miután Sándor bolgár fejedelem az értekezlet határozatát elfogadta és a bolgár kérdés be van fejezve, módról kell gondoskodni, hogy vége vessenek a görög határon uralkodó állapotoknak, mert Görögország harcászata matartása Törökországot roppant kiadásokra kény-

szelíti az által, hogy hadseregét hadilábon kell tartania.

A had-ereg köréből. A „Katonai Lapok” írja: „Egy idő óta nemcsak a katonai lapokban, de irányadó körökben is ismételve szövegre került ama tény megbeszélése, hogy a katonai tevkenység legfontosabb ága beke idején, t. i. a c s a p a t s z o l g á l a t, nem részeseül általában olyan méltatásban, a miót méltán megerdemeins ezert a tisztikar nagy része többre becsüli a csapatokon kívüli szolgálatteleteket, minek következtében ugynevezett extra-alkalmazások, melyeket csekély értelmi erővel is be lehetne tölteni, oly tisztékkel töltenek be, kiknek szellemi és jellem-tulajdonságait sokkal jobban lehetne a csapatokot értékesíteni. E baj orvoslására számtalan rendszabályt hoztak már eddig javaslatba, — mind a mellett nem történt semmi. Mint értesülünk azonban, a közös hadügyminiszterium leginkább azt az indítványt látszik komoly megfontolás tárgyává tenni, hogy a kitünő csapatotzólat igényt adjon a tiszteknek a gyorsabb előléptetésére, hogy tehát a soron kívüli előléptetés ne legyen többé föltétlenül valamely felsőbb szakképző-intézeti tanfolyam kitünő befejezésétől függővé, hanem kiválóan érdemteljes csapatotzólatok által is elérhető legyen.”

Püspöki tanácskozások. Simor János hercegovicz elnöklete alatt a catholicus püspöki kar tagjai, május hó első napjaiban fontos kérdésekben tanácskozásokra gyűnek össze a fővárosban. Az ekkor napirendre került tárgyak között lesz a jelenleg működő Congrua-bizottság véleménye jelentése is, az általa tüzetesen megvitattott kérdésekben, a mely ad referendum terjesztetik a püspöki kar elé.

Arató munkások összeírása. Az aratás alkalmával egyes vidékeken évről-évre mutatkozó munkás hiány megszüntetése céljából a földmívelési miniszter körlevelet intézett az összes gazdasági előadókhoz, hogy hiteles és pontos adatgyűjtések alapján lehetőleg május hó 1-ig részletes tudósítást terjesszenek fel hozzá a következő négy pontra néve: 1. Közepes vagy kedvező természet feltételezve, az aratás valamint egyéb gazdasági munkálatok közül, idegen vidékekre munkásokra lesz-e szükség? 2. Ha igen, mintegy hány munkás — férfi vagy nő — mennyi időre számíthat munkára, mikortól meddig és körülbelül minő berek mellett? 3. Vagy ha ellenkezőleg a vidéken kevés kenyerterményre lévő kiállítás, ez és más okból munkások más hová is adható, mintegy hány férfi, hány nő, mennyi időre, és minő feltételek mellett lenne idegen vidékre megnyerhető. Mind a két esetben kéri a miniszter, hogy jelöljék meg azokat a teljesen megbízható egyéneket, közigazgatási tisztviselőket, lelkeseket, előjárókat, s másokat, kik akár a munkásokat kereső gazdáknak, akár a munkát kereső munkásoknak a a kelő utbaigazítást nyújtani képesek és hajlandók. A törvényhatóságokat és a gazdasági egyesületeket felhívta a miniszter, hogy az előadók a jelzett adatok összegyűjtésében kellőleg támogassák.

Külföldi hírek. Bukarest, április 14. A kamarában előterjesztett az autonóm vámtarifis. A bizottság oly nyers anyagokra és gyári cikkekre, melyeket Románia nem állíthat elő, csekély behozatali vámokat, olyanokra pedig, melyeket Románia is képes előállítani, oly nagy behozatali vámokat szabott, melyek által a romániai termékek előnyben részesítetnek, míg az oly cikkekre, melyeknek olcsón való megszerzése Romániának érdekében van, teljes vámentességet javasol. — London, április 14. Az alsóházban Gladstone ismét beszélt és czafogatván a homerule-törvényjavaslatot ellenző képviselők érveleseit, utalt a törvényjavaslat előterjesztésekor elmondott beszédére. Együttal kijelentette, hogy nem mondta, hogy a birodalmi kormányzatnak a vámok és adók fölötti ellenőrzése és az irországi képviselőknek a brit parlamentből való kizárása képeznek a törvényjavaslat lényeges alkotórészeit. Az óta szóba hozott az az eszme, hogy az irországi képviselők korlátozott jogokkal, vagy pedig csekélyebb számmal vegyének részt a brit parlament ülésében. A kormányban nincs joga, hogy a törvényjavaslat jelen stadiumában a kérdések fontolóra vételét meggátolja. Erre a ház a homerule-törvényjavaslatot első olvasásban szavazással elfogadta és a másodszori olvasást május 6-ra tűzte ki.

Debreczen — tavaszszal. Furcsa időjárás van Debreczenben. Azt a lassu, fokozatos átmenetet a téltől a tavaszba, a tavaszról a nyárhoa itt nem igen ismerjük, hanem a mint előadva a hó, pár napi

enyha verőfény után egyszerre beáll forró melegével a nyár, elhervasztva a kikeletet, e rózsas-arcú lánykát. Most azonban — kivételképen — a hosszú tél után, melynek jégbillincseit alig tudta magáról a föld lerázni, nem állott be egyszerre a nyár, a nap sugar még nem éget, homlokunkat tavasz langos szellője enyelti körül.

„Megenyhült a lég, vidul a határ” — dalolja a költő. A vándor-madarak visszatérőben vannak, s ha fészekét és golyát még ritkán láthatni is, egybe madár van bőven. Zengő torokkai üdvözlik a természet feltámadását. De nemcsak ők, hanem a szegény emberek is örülnek a tél elmúltának, a tavasz eljöttének. Hogy ne örüljenek? A hideg nem dermeszti többé tagjaikat, munkát is könnyebben kapnak. Uri magannak is jól esik, hogy nem kell már fűteni, nem sivit be ablakomon a tél hideg szele, melynek ellenében a sziv forró lelkesedése csak gyenge oltalmul szolgál. Ablakomon igen gyakran nyitl jégvirág télen, most virágillat csap be a nyitott táblákon által.

Reggelienként, midőn az első nap sugar felragyog, harmattól csillognak a fűszálak, már en ébren vagyok s utamat a nagy erdő felé veszem. Még néptelenek az utcák, járókelő alig akad rajtuk. A gőzmalom keményei azonban vígan füstölögnek, piszkos füstgomolyok okádvá az átírtzó, tünde légté. Hány pipának egyesült füstje kellenek azok, hogy ily hatalmas füst gomoly támadjon belőle? Tüdőm magamba, — de a probléma megfejtését a matematikusokra hagyom, kik már sokkal hiábavalóbb kérdések felett is törték a fejüket.

Az erdő is csöndes még. Egy-egy álmos pinczer ásitózik a furdóház előcsarnokában, favágók sietnek az erdő melyébe. Hanem a madár-sereg már felébredt s a lombtalan ágaktól — mint egy-egy ótárról — dallal közönti a napot, mely az őj hideget éltető meleggel váltja fel. A Dobos-féle pavilonnak tornyai búszkén emelik fel fejüket, tetejükön napsugártól ragyog a bádóg. Csattog a kalapács, muzsikál a fűrész, vész, gyalu mind szorgalmasan működnek, hogy minél-előbb kész legyen a szelős palota, mert közeledek a májálisok ideje s a polgármester ur már tánczolni vágyik az ő spekulációja folytán megszerzett deszkapalotában!

Menjünk be az erdőbe. Lombok homálya ugyan még nem fogad bennünket, hanem azért elég gyönyörűséget találhatunk a zöld fűszőnyegben s a fakadó virágokban. Ott a domb oldalán ábrándozhatunk is, ha úgy tetszik, — nem zavarja meg merengésünket a nagy világ zaja. Annyi tenger próza mellett jól esik egy kis költeszt is, annyi baj közt egy kis nyugalom.

A „kis gőzös” első vonata még érkezik. Zsidó-asszonyok jöttek rajta, kik fürdőni akarnak a gőzben. Nemeti diskuralnak, de azért nem unalmasan. Dicsőítik a „Natur”-t, a „Vegelesang”-ot, száresölük a tejes kávé, melyet a pinczer felszolgáol. Egy fekete szemű, halvány arcú lányka is van velük, ő azonban nem vegyül a beszélgetésbe, hanem a fák alatt virágokat szed. Tán valami deli Kóbinak szánta azokat? A virágzedéssel azonban megjárja, mert az avar falevek közül béka ugrik ki s ő felsikoltva elszalad a mamájához, mint a csirke a kótiához, ha heja közeleg!

Nap közben — különösen este felé — mindinkább élénkül az erdő. Kanyargó utjain boldog párok sétalgtatnak. Ugy irigylem őket: nekem nincs senkim! A vendéglő udvarán szól a harsány zene:

Felleg borult az erdőre . . .
Nem átkozlak, ne félj tőle,
Ha rád ajkam átkot szórna:
Soh'se szerettek volna!

A hur fájó dalára a sziv valami sajtáságos búját érez, melytől a zsebek is megnyilnak s nem csupán vaskos kétgarasosok és vékony piczulák hullanak a cigány tányérjára, hanem itt-ott fűres is kerül ki a zsebből, a mit a cigány nem is késik illedelmes főhajással megköszönni. Mai szük világban a cigányoknak sem ugy van már, mint volt régen, neki is más csilg jár az egen . . .

Hát a szinészek, a művészet ápolói, mit mondanak? Debreczen, a szinészet hajdani Mekkája, a lefolyt idény alatt nem felelt meg régi hírének. Ne keressük most ennek az okát, lesz arra még idő. A társulat már oszlofelen van, kiki — a kinek t. i. em mit — csomagol. Elmennek ők, kik a hosszu teji esteket annyira megrövidítettek, elmennek ők, a kiken 8 hónap lefolyása alatt annyit koptattam a kritikusai tollat. Nem hallhatjuk már ezental esténként Kovács Elemér bátyánkat a „Kis pipa”-ban kedélyesen diskuralni, nem láthatjuk a szerelmes szinészeket, kik után a nööveldék backfischei annyit epkedtek, a színház előtt feszíteni, nem láthatjuk a csinos kardalosnókat, kik után vizsont mi epked-

tünk, apró gyöngyösköcsök között patogatott kukoricát ropogtatni...

A toll író gyöngédekben szánt a papíron, a betűk formásabb alakot öltenek, a szerkesztői iroda ablakán rózsaszínű pir ómlék be...

Leszáll az est. Felhomály lebeg a rónság felett. Leszáll az éj is, de nem a sötét, hanem a felhomályú tavaszi éjszaka.

Mér? Mertröndnek muszáj löpnyii!

Katángkóró.

Helyi hírek.

Az adófizetés tárgyában a városi tanács által kibocsátott hirdetmény így hangzik: „Mintán a közadók befizetése vonatkozó t. cz. értelmében az II. évközlés adófizetése...

Halálos ítélet. A h-bagosi rabiógyl-kossággal vádolt Szegény Károly és Basa József ügyét tegnapelőtt tárgyalta a kir. kuria.

Az orsz. vásár a lehető legsilányabb. Nincsen semmink sem kelete. Ma volna a juhvásár, ez is sok panaszra ad okot az eladók részéről.

Színház. Nagy Ibolyka, közönségünk osztatlan kedvtáncze, tegnap este bucsuzott el tőlünk, egyik legjobb szerepében: Vicomte Latorieresben.

A »DEBRECZEN« TARCZÁJA.

Tavaszi dalok.

VIII.

Vasárnap volt. Harangok zugtak, Templomba ment a buzgó nép, — En meg — hova sejtelmim vonnak — A temetőb ballagék, — De nem magamba, — szép leánynyal Ketten tevők meg az utat, — Egy horpadt sirra telepedtünk, Melynek fejéje kirohadt.

Derülten ragyogott a mennybolt, Akár csak Sorrento ege! A temető akáczaíró! Hangzott vidám madár-zene, — A holtak csendes bírodalmát Egyéb hang nem zavarta meg, — Mi is csak csendesen beszélünk, Mint a boldog szerelmesek!

Pedig hát ő is másra gondolt, Éa is más lányra gondolék, — Szívünk, e hullámverte sarka, Két érzelmetől hánykódek. Ibolyát szedtünk s mondogattuk: Hát majd a mi sirunk felett Fog-e ibolya illatozni, Gondol-e rá a kegyelet?

Az ibolyák már elhervadtak, Elveszték a színt, illatot, De én azért híven megörzöm Emlékeim közt e napot, — Mert a leányka szeme sikként Ragyogott, mint a te szemed... Hejh! minden óra, minden szép lány Eszembe juttat tégedet!

Kösa Barna.

Az én Tündér Ilonám.

Szatymazi regény.

Regény Szatymazon? Ugyan még mi nem. Hisz ott nincsenek se grófok se grófnék, se kastélyok, a regények ez elmaradhatlan föltételei. Csak egy pár nyájas tanya, néhány hétre kirándult vidám asszonyképpel, akik árnyas nagy kalapokban, egyszerű háziasszonyok ruhában ringották meg meggyert szednek, arra irányulván legfőbb törekvésük, hogy minél több befőttes ügy mosolygjon telire a spájzban.

Nem is akarom én a szegény Szatymazi hirtre hozni, hogy ott regények is játszódnak le. Minek fölpiszkálni a férjek fekete gyapuját.

Minek belekevernem a csepp mérget a ringlotta-befőtbe, hogy keserűvé valjon a jámbor férj számára, mikor a feleség dessertnek behozza mint szatymazi eddességet.

Bizony el se mondanám ezt a történetet (a miben úgy sincs semmi rossz) ha a fényes napsugarak, a zsendülő természet és a nemsokára meginduló „Szatymaz-járás” nem készítenék rá.

De a napugarak, — melyek szikrázva égnek most is papíromon, — nem hagynak békén. Ezek folyton róla csevegnek, — az én Tündér Ilonámról.

Ügyvédésem voltam. E minőségemben ott laktam a principá-lisom házában. A principálisnak a házán kívül szép barna lánya volt, aki — észrevettem — egy kutató tekintetet mindig vetett a szobám ablakára, ha elment mellette.

Fekete szemének villanása áthatott a függönyön is. Eleinte nem sokba vettem a kicsikét. Gyermek volt, vidám kacagó, alig tizenhat éves.

(Még akkor abban a korban voltam, mi-

korvetlenül alattuk rázta volna meg az ágyat, sokan a padlásra siettek, — hogy a hallásuk szerint onnan jövő zaj keletkezési okát fűrkészek, — de a legtöbben mégis a szomszéd-kalmás, — nyugtalanok természetének tulajdonították éjjeli nyugodalmuk megzavarását. Balesettel tudomásuk szerint nem járt sehoh a földrengés s így inkább a dolog komikus oldalai és a földrengés tudományilag megállapított (?) okai képezték a közbeszéd tárgyát, mint az a tagadhatatlan megfélemlés, melyet a csodás természeti jelenség az emberi kedélyben előidézni szokott.

Az ifjúság terhe. Meg van akadva ifjúságunk azon része, mely annak idején a sorozó bizottság előtt „alkalmatlan”-nak találtatott a „bornyu” hurczolására. Zálogolások, késedelmi kamatok, árverések kitűzése stb. egy-mást érik. Csak az iránt nem vagyunk tisztában: vajjon összeférhető-e a hadmentesség adó a nemsokára tárgyadólás alá kerülés bizonyos elfogadandó népfelkelési törvényjavaslattal, a mely szerint mindenki, ha csak nem vak, vagy békákaton? Avagy az adószárv féltelensége egy rókaról két bört kar lehuzni?

Sajtóper. Toinai Péter nyiregyházi lakosnak Mikecz József lapszerkesztő elleni május 8-án tartandó sajtóperére a következő esküdtek fognak behivatni: Dr. Medve Kálmán, Szilágyi S., Szabó Kálmán, Makucz J., Dr. Varga G., Varga Károly, Kovács István, Weinberger Lajos, Sajó György, Juhász Lajos, Liszka Nándor, ifj. Bánki István, Kövy Lajos, Kardos László, Ujváry István, ifj. Jóna István, Nemes Kálmán, Hegedűs Sándor, Pinkovics József, Jobbágy János, Géressy Kálmán, Bigoni Ferencz, Buzás Elek, Ferenczy Elek, Dr. Zelczy Dániel, Spéry Tivadar, Öry Sámuel, Dr. Csikos Sándor, Kovács Gyula, Gál Ferencz, Antalovics Gyula, Sveiczer László, Biró József, Magyar Gábor, Dalmay K., Dr. Kovács Sándor. Póttárog: Czegiedi József, Klekner Manó, Lőkös Gyula, Baum Miksa, Besenyey Imre, Lamprecht Frigyes, Boros László, Mathé Miklós, Dr. Sik János, Weichinger Károly, Lévy Ferencz, Tarbay József.

Földrengés. A nagyváradai földrengésről a következő részleteket írja a „Sz-g”: „Nálunk rendkívül ritka s talán már ezért is jellemletes természeti tűnemény gyaant hétfőn este 10 óra 31 perczkor két másodperczig tartó földrengés volt városunkban, meg-rázva mindent, mi a föld fölött létezik. A földrengések veszedelmesebb fajtájával, a lökésekben nyilvánulóval volt dolgunk s a ki az aránylag gyenge első lökessel járt jelenségeknek szem-és fültáua volt, az csak bizonyos megdöbbenéssel gondolhatott arra, — vajjon már a legközelebbi pillanatok nem hoznak-e katasztrófát rá és hozzá tartozóira. — Szerencsére az első lökést csak egy fél óra múlva követte egy még gyengébb lökés s úgy az éj hátralevő része, mint az egész tegnapi nap elmúlt anélkül, hogy a földrengés ismétlődött volna. A földrengés irányá tekintetében egybe-hangzó a velelemények arra nézve, hogy a lökés délről észak felé vette útját, városunk területi viszonyai tekintetében pedig a Körös folyó mentében erősebben volt érezhető mint másutt. A lökést a szokott földalatti dörbögés előzte meg közvetlenül s követte még néhány másodperczig. A hatás, mivel a rendkívül természeti jelenség járt, a legkülönbözőbb volt városunkban. Ágyban levők közül némelyeket majd hogy ki nem dobott fekhelyeiről, mások úgy érezték, mintha valami láthatatlan kéz

keresztelő és temetés... egyszerű. Az eiepi puszta lakó egyik dohánynak felesége nem régiben két fia gyermekét szült. Az apa bevitte őket a szomszédos B. Ujvárosra keresztelés véget. Alig hogy megtörtént a keresztelés, az egyik beteg gyermek meghalt. Az apa az orvosi vizsgálat után eltemette a halott gyermeket, az elővel pedig ment vissza a keresztelő torba.

Múzeum. Lassan bár de a minden rendű és rangú közönség élénk érdeklődése következtében folytonosan gyarapodik főiskolai múzeumunk. A mi még eddig nem történt, ez idén még pénzbeli adományban is részesült, mintán az Eső Debr. Takarékpénztár kegyeletesen megemlékezett ezen múzeumról, mely nemcsak a főiskoláé, hanem az egész városé melynek lakosai minden vasárnap délelőtt tömegesen látogatják azt; 20 frtot küldött annak gyarapítására. Bizony követésre méltó szép példát nyújtott ez által a többi pénzintézeteknek és ipartársulatoknak is. Továbbá Szunyogh János mérnök ur, ki a múlt évben is több becses tárgyat adott, személyesen hozott két nyitott s rovatkos bronz karperczet a rohadó leletről, a hol a zsidó temetőben egy fazékban mintegy 100 db ilyen karpercz találtatott. Csáky Ger-

kor az ember a Balzac harminczéves asszonyaiért rajong.) A lársalgás is csak ilyenformán folyt köztünk: — Hopp, de korán kelt ma szép Fiametta. (Erzsikének hívták, de én Fiamettának szólítottam egy operette után, mert — bosszankodott miatt.) — És melán csodálhat ezért én, aki déiben szokott fölkelni. — És azt a rózsát miért tűzte a hajába? — Talán nem tetszem vele? — Eltalálta. A virág csak szöke hajnak áll jól. Letépett még néhány rózsát, s a végeiket piros ajka közé fogva, kezével haját kezdte igazítani. — Mit csinál azokkal a rózskákkal? — Mind a hajamba tűzöm őket. Csak azért is. — Gyerek! Mindennek daczára azonban nem tagadhattam, hogy a kicsike az ő kondor fekete hajával és bárony arczocskájával, bizonyos hatást gyakorolt rám. Sokszor kaptam rajta magam, hogy az ablakból órahosszat bámulom sötét haját, ezeket a kissé gubanczos fürtöket, melyeknek kemény szálaí akaratosan kibomlottak a fonatból s a nap fényében úgy ragyogtak, mint valami izzó ércszálak. Egy napon észrevettem, hogy albumomból — mely rendszeren az asztalon volt — hiányzik az arczképem. Vajjon ki vihette el? Hamar megtudtam. Harmadnapra beállított szobámba a principális, szigorú, haragos arczczal: az arczképet a kezében tartá. — Ez az én arczképe, Gábor öcsém? kérdé rideg hangon. — Az enyém. — Tessék. Épségben visszaszolgáltatom.

gelyné urnó 3 drb. ezüst pénz az új osztási földékről, melyeknek egyike, Hunyadi Mátyás királyé. — Márton Imre ügyvéd 1 drb. ezüst és 4 drb. rézpenzt. Jánki Béla I. o. tanuló 3 drb. ezüst és 3 drb. rézpenzt. — Tóth Kálmán III. o. tanuló egy ósregi kőszerszámot a Muii pusztáról, s egy csevegőkövet az Aggteleki barlangból. — Goldberger Károly V. o. tanuló egy magyar aranyat, melynek egyik lapján Szűz Mária kép van Johannes D. G. R. Ungaria a körirattal, a másik lapján egy egész emberalak koronával, egyik kezében harczai bárd, a másikban aranyalma, keresztel; a kép mellett jobbról N. betű, balról a bányász jelvény S. L. a disla us rex 1528. körirattal. Tókes Zoltán V. o. tanuló egy karcsú bronz vesőt, tört, fellel, hegyes csúcú kopűvel, H-Szoboszlórol. — Borsosvai Beadedek VI. o. tanuló egy ezüst kupakú papírt, N. Fridriknek művészileg metszett feldombor mivű lovas szobrával. Májor Géza I. o. tanuló egy kókuszdiót kopancsotul. Tóth Mátyásné a Dömsödi Károly ur hagyatékából egy csiholó aczélt, reá alkalmazott keszel, villával és dugóhuzóval. Továbbá 40 drb. rézpenzt; melyből 12 drb. volt megtartandó. Pelbárt István polgár N. Leopoldnak egy ezüst pénzt 1691-ből Glück Adolf kereskedő úgnyök egy kis német naptárt Pressburg Fingerkalender auf das Jahr 1785. és két drb. Kossuth bankjegyet, egyik 100 frtos a másik 5 frtos. Dr. Sik János ügyvéd egy kétfülu, korong nélküli szabad kézzel készített, szabad tűznel égetett, nagy urnát az Abrányi pusztáról, melyet a munkások által való szétrombolástól Tóth Albert tisztartó mentett meg. — Két szegény ember hozott egy borzot elevenen melyet a téglavetőben kutyák által fogattak el, ezt megvettem 2 frton, a persely pénzéből. Pozsgai Antal kereskedő egy eleven Mogyoró Pélet, melyet a nagyerdőn fogtak. — Kató János VI. o. egy 5 frtos Kossuth bankjegyet. — Kaderász Gyula VI. o. tanuló 28 darab ásványt, mely mind nagy gyűjteménybe való, sőt 7 közöttük disz példány. A perselybe gyűlt jan. 10-ól apr. 11-ig 4 frt 10 kr. Fogadják a buzgó adakozók legszivesebb köszönetemet. — Most már egészen május 9-éig nem lesz nyitva a muzeum, mert semmi alaptörkéje nem lévén, csak egy muzeumi szolgát sem tarthat a főiskola, s ennek hiányán csak néhány önként vállalkozó tanuló segít, a kiknek most szüidejök lesz. Debreczen, 1886. apr. 14. Kovács János tanár.

A szomszédból. Jegyzőválasztás. Micsaev Kovács Gyula szalárdi szolgabíró irnok választott meg jegyzőnek, Kis Béla ellenében. Üngyilkosságok. Kovacsics János közös hadseregbeli hadnagy, Nagyváradon szíven lökte magát. Tettenék oka ismeretlen. Tóth Mihály földmives f. hó 6-án H-Pályban főbe lötte magát. Végezet tettenék okául azt hozzák fel, hogy nevével nem jó viszonyban élt. Lelekész bucsu. Kun Béla, vesztői új ref. lelkész, vasárnap bucsuzott el nagyvárad-i híveitől. Járvány. A rózsafő torokból B-Ujfalú közegében ijeszto mervet kezd ölteni. Eltűnt gyujtogató. Kocze Ila gyujtogatás és hatóság elleni erőszak büntetével vádolt ismeretlen tartozkodásu egyén a mult napok egyikén Eledről nyomtalanul eltűnt.

A korai szülő metszés újabb időben mindinkább kezd szokássá válni, de még

— Köszönöm. (Valjon hol volt?) — És remélem — folytatá a principá-lis, a szavakat meguyomva — ön ezuntel nem lesz ilyen teköző az arczképeivel. — De... nem értem... — Erzsike még nem érdemli meg ezt a nagy figyelmet. Ah! Hát a kis Erzsi volt a tolvaj Már szinte számon lebegett a vállomás, hogy igazoljam magamat a kép dolgában. Hiszen nekem fogalmam sem volt arról, kinél van arczképem. De még sem szóltam, — nagy gyöngé-telenség volna elárulni a kicsike turpiságát. Meg aztán egy kissé meg is rázott ez a fölfedezés, a vér arczomba szökött. Hiszen ez azt jelenti, hogy a kicsike vonzódk hozzám. Rózsaszinbe borult körültem a világ és egyszerre kicseréltnek láttam magam. Imádtam a kis Erzsikét. Másnap avval az újsággal leptek meg, hogy Erzsike elutazott. Elvitték valahova vidékre, távoli atyafi-akhoz. Ettől fogva kényelmetlenül éreztem magamat a principális házában. Mindenki ideg-nül nézett rám, a principális kurtán beszél-gettet. Végre meguntam az állapotot s oda-hagytam az irodáját. A kis Erzsiről vagy egy évig nem hallottam hírt. — Jól el volt rejtve a he-gyek közt. — Va:aki üzenetet küld önnek, — szó-lított meg egy napon a szöke Mariska, Erzsike barátónje. — Vajjon ki? — Azt ön jobban tudja. Az a valaki a napokban megjön. Elspádtam. Az a „valaki” nem lehet más, mint Erzsike. — Mikor jön? kérdem lázasan. — A jövő csütörtökön. — Oh be kedves. Tehát nekem is üzent?

— Ige galamb. — A l... — Tan... Mert én önd jó szellem. — Ho... — Sza... nyánkra, ön Napközben lálkoshatnak csak egy na Boldog reggeli vona dének az ó kedves vizite Egysze arra a tan de az leheté nak tñt rel, hogy ker rudját, a tanyán. Legjob rikus Marisk Az öre nyaraltak a vembe jártal A szaty másnak) ped nalter elám zsamov volt, fa, a mely a menedeket nyogok alt rden rikkan zsike koudo szempillám hősleg elau. Nehéz de ugy tesz dár hároms megint tova Mikor

3 drb. ezüst pénz az új osz-
mebnek egyike. Hunyadi
— Márton Imre ügyvéd
és 4 drb. rézpenzt. Jánki
nő 3 drb. ezüst és 3 drb.
Kálman III. o. tanuló
zserzámot a Muhi pusztáról, s
et az Aggteleki barlangból.
Károly V. o. tanuló egy
melynek egyik lapján Szűz
Johannes D. G. R. Un-
tel, a másik lapján egy egész
ával, egyik kezében harci
aranyalma, keresztel; a kép
N. betű, balról a bányász jel-
s la us rex 1528. körirat-
án V. o. tanuló egy karcú
r. fellel, hegyes csúsu köpü-
ról. — Borsóvai Be-
ulo egy ezüst kupakú lapját,
vésztől metszett földmulo-
rával. Major Géza I. o.
szdót kopancsostul. Totn
Domsódi Károly ur hagyate-
o aczét, reá alkalmazott kés-
dugóhúzóval. Továbbá 40 drb.
12 drb. volt megtartandó.
v an polgár N. Leopoldnak
1691-ből Gluck Adolf
ok egy kis német naptárt
er Finger-kalender
r 1785. és két drb. Kosuth
k 100 frtos a másik 5 frtos.
s ügyvéd egy kettő, korong
szel készített, szabad tűznel
rnat az Abrányi pusztáról, me-
k által való szétrombolást
ztartó mentett meg. — Két
huzott egy borzot elevenen
rétben kutyák által fogatnak
em 2 frton, a persely pénzéből.
n a kereskedő egy eleven
elét, melyet a nagyerdőn
ó János VI. o. egy 3 frtos
gyeget. — Kaderász
o. tanuló 28 darab asványt,
gyűjteménybe való, sőt 7
pány. A perselybe gyűlt jan.
g 4 frt 10 kr. Fogadják a buz-
egészeisebb közönséget. —
zen máj 9-ig nem lesz nyit-
mert semmi alapötöke nem le-
muzeumi szögát sem tarthat a
k hiányán csak néhány önként
ó segít, a kiknek most szün-
deczen, 1886. apr. 14. Ko-
satar.

szédből. Jegyzőválasz-
acs Gyula szalárdi szolgabíró
tt meg jegyzőnek, Kiss Bélai
yilkosságok. Kovacs-
s hadseregbeli hadnagy, Nagy-
lőtte magát. Tettenek oka is-
h Mihály földmives f. hó 6-án
lőtte magát. Vegzetes tette-
hozzák fel, hogy nevével nem
elt. Leikészti bucsu.
ó új ref. lelkész, vasárnap bu-
baradi hívtől. Járvány. A
B. Ujfalu községben ijesztő
eni. Eltűnt gyűjtőga-
gyűjtöttség és hatóság elleni
vel vádolt ismeretlen tartó-
mult napok egyikén Eledről
ut.

sem vált még oly általánossá, a milyennek
előnyeinel fogva lennie kellene. Még mindig
vannak szőlősgazdák, a kik azt állítják, hogy
a kézi metszés hasznosabb s a kik az elő-
nyöket dicserik, melyeket a könnyezés állító-
lag eredményez. Ami a szőlővesszők könnye-
zését illeti, számos vegyi vizsgálat által már
bebizonyították, hogy a nedvesség, mely ha a
metszés a fő nedvkeresgőskör történik, nagy
mennyiségben folyik ki a napokint egy liter
is egy többit), sok tápanyagot tartalmaz, mely-
nek tulajdonképen a szőlőtőt kellene táplálni
és erősíteni. Epen azért helyesen cselekszik,
a ki, mihelyt a főagyok elmúltak, szonnal
hozzát a metszéshez. Mire a tavaszi napu-
garak a vegetációt felebresztik, a metszési
sebek behégednek s igen kevés nedv veszhet
kárba, tehát a hajtás erőteljes lehet.

* A rabkert rőszál. Több százra menő
szébbnél-szebb rózsá van még eladó a hely-
béli rabkertben, melyet a munkához szokta-
tott rabok kezei kis paradicsomná változta-
tak át. A legnemesebb fajta rőzsákat nyerheti
onnan a közönség, ha a kir. ügyesség hiv-
nelyiségehez fordul. (Csapo-utca, Kápolnai-
ház, emelet.) Egy-egy rózsá cserepéstől együtt
50—80 krnyi csekély árt kapható.

* Figyelmeztetés. A közúti vasut tárgya-
ban alkotott szabályrendelet értelmében a te-
herárúk szállítására a kis-várad utcán belé-
vén szüntette, figyelmeztetnek a teher-árúkat szál-
lítók (stráf-szekek, taligák stb.) hogy ezen
intézkedés a f. hó 16-án életbe lép, s hogy
az ezen intézkedés ellen cselekvők, mint ki-
hágók fognak büntetenni. Debreczen, 1886.
ápril 15. Rendőrfőkapitány s á g.

* Áthelyezés. Rab Zoltán városi hiv. az
adóügyszálytól a rendőrséghez lett áthelyezve.
* Gyászjelentés Megszomorodott szí-
vel tudjuk lelejtethetlenné jó atyánk, nagy atyánk
és testvérnek néhai polgár Erdős István folyó
évi apr. hó 14-én délután 1 órakor életének
78 ik évében végelegyengülés következtében
történt gyászosan kimúltát. Kedves halottunk
földi maradványai folyó hó 16. napján délután
3 órakor a darabos-utcai 993. sz. a. háztól
a ref. szertartás szerint a kis templomban
tartandó rövid ima után a csapó-utcai sir-
kertben fognak örök nyugalomra tétetni, mely
végtszességételre a boldogultnak rokonait,
barátait és ösmerőseit szomorodott szí-
vel meghívjuk. A megboldogult gyermekei: Mur-
vai Ferencz, öz. Andrez Jánosné; Kálmán
és Ilonka unokáival.

* Köszönetnyilvánítás. Az „István“ gőz-
malom társulat f. évi március 21 én tartott
közgyűlésén 25 azaz huszontöt frtot szavazott
meg növegyleti árvahatukban való részvételt,
hogy — bármint önjajtuk is — hálás köszö-
nének s árváink nevében meleg köszönetet a
becses a adományért. Debreczen, 1886 ápril
12. Veresné Szathmáry Terézia,
növegyleti elnök.

* Hálanyilatkozat. Megboldogult kedve-
sünk, néhai özv. Budaházy Sámuelné végtsz-
ességételen oly számosan tanusították meg-
jelenésök által bánatukban való részvételt,
hogy — bármint önjajtuk is — hálás köszö-
nének s árváink nevében meleg köszönetet a
becses a adományért. Debreczen, 1886 ápril
12. Veresné Szathmáry Terézia,
növegyleti elnök.

* Köszönetnyilvánítás. A debreczeni „Ist-
ván“ gőzmalom tekintetes közgyűlése a debre-
czeni tornaegylet segélyezésére 10 forintot
juttatván kezelmhez, ezen nemes adományért
egyletünk nevében a melyen tisztelt társulat
részére hálás köszönetet nyilvánított. Debreczen,
1886. apr. 14. Nagy Ferencz egylet-
elnök.

szőlő metszés újabb időben
szokássá válni, de meg

— Igen, általam. Én vagyok a posta-
galamb.
— A legaranyosabb kis galamb.
— Tartogassa a bókókat csütörtökre.
Mert én önöket összehozom, mint egy szinpa-
di jó szellem.
— Hol?
— Szatymazon. A valaki eljön a mi ta-
nyánkra, ön pedig legyen a bácsiék tanyáján.
Napközben vizitet teszünk önökél és ott ta-
lálkoznak. De kint legyen, mert az a valaki
csak egy napig marad itthon.
Boldog voltam. A jelzett napon már a
reggeli vonattal kirobogtam Szatymazra ven-
dégnek az öreg bácsi tanyájára, s vártam a
kedves vizitet.
Egyszerűbb lett volna ugyan egyenesen
arra a tanyára menni, a hova Erzsikeék,
de az lehetetlen volt. — Okvetlen tolokodás-
nak tűnt volna föl és éitem a gyanupör-
rel, hogy azonnal hazafelé fordítják a sze-
kér rudját, hogyha engem észre vesznek
a tanyán.
Legjobb volt az így, ahogy a kedves int-
rikus Mariska kieszelte.
Az öreg ur, meg a felesége, a kik künn
nyaraltak a tanyán, szívélyesen fogadtak, ked-
vembe jártak.
A szatymazi levegőnek (és még egyéb
másnak) pedig az a tulajdonsága, hogy krimi-
naliter elálmósítja az embert. A lég friss, bal-
zsamos volt, tele tódóval szivam; a nagy dió
fa, a mely alá délután letelepedtem, pompás
menedéket nyújtott a napsugarak ellen, a szu-
nyogok altatót zümmögtek, egy rigó gyönyör-
űen rikkangatót a lombok közt, magam Er-
zsike koudor haján borogtam s ezen közben
szempillám megnévezedtek s mi tagadás benne
hőségg elaludtam.
Nehéz álom volt. Nem is emlékszem rá,
de úgy tetszett, hogy egy könnyű, piczi ma-
dár háromszor a czípőm orrára szált, s aztán
megint tovaröppent.
Mikor kinyitottam újra szememet, ho-

mely uszott körülöttem. Rémülve ugrottam
föl. Ni, hisz este van, — hát a vizit!
Előkaptam az öreg urat.
— Nem volt itt senki délután? —
hörgém.
— De itt volt az Erzsike hugom az egyik
nagyénével.
Roskadozni éreztem a földet.
— És én? sziszszentem föl vadul.
— Maga, kedves öcsém aludt, mint a
bunda, nem akartuk felköltetni.
Meg voltam semmistülve.
Másnap véletlenül találkoztam Mariskával.
Eleinte rám sem akart nézni.
— Elutaztak? kérdém szorongva.
— El.
Majd elében állt villámli szemekkel.
— Ön egy szörnyeteg.
— Igaza van. De legalább mondja el,
hogy esett meg a látogatás, mert én egy muk-
kot se tudok róla.
— Erzsike átment a nagyénéjével. (Én
nem mehettem vele.) Képzelheti, hogy meg
volt hatva, mikor őt meglátta a fa alatt.
Szerette volna ugyan felköltetni, de nem
lehetett a nagyéné miatt. — Azt mégis meg-
tette szegény, hogy háromszor a lábára há-
gott. — de ön ugy aludt, mint a medve. Most
már vége mindennek. — Erzsike szokogva fo-
gadta meg, hogy többé még csak gondolni se
fog önmre.
Persze, hogy vége volt. A szatymazi
tündér Ilona, a ki eljött alvó lovagjához, s
hiába taposott háromszor is a lábára, hogy
felköltse (ez volt hát az álombeli könnyű
madár) nem sokára férjhez ment egy öreg
orvoshoz.
... Uraim, ne járjunk Szatymazra
randevura, mert ott a levegő nagyon —
nehéz.

* A rabkert rőszál. Több százra menő
szébbnél-szebb rózsá van még eladó a hely-
béli rabkertben, melyet a munkához szokta-
tott rabok kezei kis paradicsomná változta-
tak át. A legnemesebb fajta rőzsákat nyerheti
onnan a közönség, ha a kir. ügyesség hiv-
nelyiségehez fordul. (Csapo-utca, Kápolnai-
ház, emelet.) Egy-egy rózsá cserepéstől együtt
50—80 krnyi csekély árt kapható.

* Figyelmeztetés. A közúti vasut tárgya-
ban alkotott szabályrendelet értelmében a te-
herárúk szállítására a kis-várad utcán belé-
vén szüntette, figyelmeztetnek a teher-árúkat szál-
lítók (stráf-szekek, taligák stb.) hogy ezen
intézkedés a f. hó 16-án életbe lép, s hogy
az ezen intézkedés ellen cselekvők, mint ki-
hágók fognak büntetenni. Debreczen, 1886.
ápril 15. Rendőrfőkapitány s á g.

* Áthelyezés. Rab Zoltán városi hiv. az
adóügyszálytól a rendőrséghez lett áthelyezve.
* Gyászjelentés Megszomorodott szí-
vel tudjuk lelejtethetlenné jó atyánk, nagy atyánk
és testvérnek néhai polgár Erdős István folyó
évi apr. hó 14-én délután 1 órakor életének
78 ik évében végelegyengülés következtében
történt gyászosan kimúltát. Kedves halottunk
földi maradványai folyó hó 16. napján délután
3 órakor a darabos-utcai 993. sz. a. háztól
a ref. szertartás szerint a kis templomban
tartandó rövid ima után a csapó-utcai sir-
kertben fognak örök nyugalomra tétetni, mely
végtszességételre a boldogultnak rokonait,
barátait és ösmerőseit szomorodott szí-
vel meghívjuk. A megboldogult gyermekei: Mur-
vai Ferencz, öz. Andrez Jánosné; Kálmán
és Ilonka unokáival.

* Köszönetnyilvánítás. Az „István“ gőz-
malom társulat f. évi március 21 én tartott
közgyűlésén 25 azaz huszontöt frtot szavazott
meg növegyleti árvahatukban való részvételt,
hogy — bármint önjajtuk is — hálás köszö-
nének s árváink nevében meleg köszönetet a
becses a adományért. Debreczen, 1886 ápril
12. Veresné Szathmáry Terézia,
növegyleti elnök.

* Hálanyilatkozat. Megboldogult kedve-
sünk, néhai özv. Budaházy Sámuelné végtsz-
ességételen oly számosan tanusították meg-
jelenésök által bánatukban való részvételt,
hogy — bármint önjajtuk is — hálás köszö-
nének s árváink nevében meleg köszönetet a
becses a adományért. Debreczen, 1886 ápril
12. Veresné Szathmáry Terézia,
növegyleti elnök.

15. Magyar jutalványfővétel és 3% záloglevél
a földhitelintézetnek sorsjegyek húzása.

Hazánk s a külföld.
— Rövid hírek. Trónkövetelő
tudósoról érkeznek hírek Berlinből; a
s tudós Reichard Pál, az ismert afrikai utazó,
a fél Németország terjedelmét megközelítő
afrikai területre jelenté be igényeit a német
külügyi hivatalnál. Reichard adószedéssel gyak-
korolja az illető területeken uralkodó jogait.
— Óriási verekedés volt a t-szakai
(Bereg) zsilipnél dolgozó munkások közt; a
verekedés hejye olyan volt, mint egy csatater,
sebesültek feküdtek uton, útfélen. Két embert
ásókkal összevissza aprítottak. — Vasuti
baleset történt a zákány-zágrábi vasut
Lepivania állomásán mellett; a nagy vihar egy
vonat három kocsját elszakította, s azok neki
szaladtak a budapesti postavonatra. Egy
kocsi egészen összetört, de emberben nem
esett kár. — Borsókás disznóhu-
sól Nordhausen németországi
városban 40 ember betegedett meg,
s a nagyobb részek meg is halt. —
Árviz fenyegeti Hamburg városát; az Elba
vizét a tenger vihar által fölkorbaesolt hullá-
mai visszaszorítják s az Elba rohamosan árad.
— Nagy erdőégés volt az Andrássy
Denes gróf gombási erdőbirtokán: a tűz
rosszakaratból gyújtották. — Veszett eb
márt meg Nagy-Körösön öt gyermeket; a ku-
tyát mielőtt a gyermekeket megmarta volna,
lánczon tartották s meg lehetett rajta ismer-
ni, hogy baja van, mégis szabadon eresztették.
— 73 millióft füstöltek el dohány
és szivar képeben tavaly Ausztriában; egy
felett emberre 15 forint ára esik átlagban. —
Egy nihilista kiadását határozta el
a berni törvénytörvény; a nihilista neve Kompo-
vsky, lengyel születésű, s hivatalos okiratok
nak nihilista cíokra való elikkasztásával vá-
dolják. — Erdékes párba jra hívás
Clovis Hugues ismert francia képviselő pár-
bjára hívott ki egy vele Deczevilleből együtt
utazó urat, mert az szemere lobbantotta, hogy
szocialista létere első osztályon utazik. —
Nagy tűz volt e hó 10-én Oravicabányán
a pályaudvarban; a tűz a fűtőházban támadt
s több melléképület, valamint öt teherkocsi
elégte k. A kár közel 30 ezer forint. —
Szinház. Holnap, pénteken, berletiszűnet-
ben rendez árákkal adatik: „AZ ÖRDÖG
PIRULÁI.“ Tünelmes bohóság dalokkal,
lázakkal 15 képbén.

Felelős szerkesztő: Gáspár Imre.
Kiadó: Kutasi Imre.
Fogorvos
Dr. Deák J.
a közegészségtan tanára,
(előtört Berlinben lovag dr. Guérard udvari
fogorvos és udvari tanácsos segéd-orvosa)
Debreczen, főpiacz, Vecseyház.

Huzás már e hó 24-én.
Kincsem 1 sorsjegy 11 csak 10ft
Főnyeremény készpénzben
50.000 ft
10.000 ft, 5000 ft 20% lev. 4788 pénznyeremény.
A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája. Budapest, váci-utca 6. sz.
Kapható helyben a dohánytözsdekben.

Szedlák József
debreczeni férfi szabó.
Tisztelettel tudatom a nagyérdemű
közönséggel, hogy itteni üzletembe a ta-
vaszi és nyári szövetek megérkezvén,
megrendelés végett a t. közönség szol-
gálatára állanak.
Kész férfi ruha raktáramat
pedig az idényhez képest berendeztem, s
ezen saját szabásom és gyártásom termé-
kei, határozott áron állanak a t. kö-
zönség rendelkezésére.
Alázatos szolgálója
Szedlák József
férfi szabó.

Fog és szájbetegségek alapos gyógy-
kezelése. Plombe-ok a legkülönböző any-
gokból. Műfogak (egyesekek és egész fog-
sorok) a legjobb amerikai légnymatu
szerkezet szerint.
Rendel naponta d. e. 9—12. és d. u. 2—5
óráig.
Dr. Deák fogpóra és szájvize
„Antisepticum“ a fogak, foghús és
szájür tisztán — és épségben tartására.
Főraktár: Göttl Nándor gyógyszerháza
„A Megváltóhoz“ Debreczenben. Ára egyen-
ként 60 kr.

HIRDETÉS.
Szécsényi utca 1807-dik
számu ház és a szepesi pusztán
hét nyilas tanya-föld el-
adó. Értekezhetni lehet varga
utca 2182. sz. a. Varga
Imre háztulajdonossal.

ELADÓ ÜZLET.
Egy 45 év óta fennálló
norienberg diszmű és lábbeli
üzlet előrehaladott aggkor
miatt szabad kézből kedvező
feltételek mellett eladó — üz-
lethelyiség a piacz kellő kö-
zépén, bővebb felvilágosítást
ad e lap kiadóhivatala.

ELADÓ SZÉNA.
A hatvan-utcai szénarak-
tárban több boglya anya és
sarju széna eladó.
Értekezhetni a tulajdonos
Sz. Nagy Károlylyal, Egy-
háztér 1089. sz. a.

